

plicerede. Det, der for ham og hans parti var det vigtigste i denne sag, var, at det efter hans opfattelse nu endelig kunne betragtes som afgjort, at landbruget har samme ret som andre erhverv her i landet til at få dækning for stigende produktionsomkostninger for den del af produktionen, som sælges på hjemmemarkedet.

Morten Lange (SF) gik derimod imod en sådan hjemmemarkedsordning, som han fandt ville være til skade også for landbruget. Han havde som sit partis repræsentant i udvalget allerede i betænkningen givet udtryk for bl. a. følgende synspunkter:

„Prisstigninger på fødevarer vil medføre et betydeligt pres fra lønmodtagernes side for at opnå kompensation. Lønstigningerne vil ramme landbruget såvel direkte som indirekte og yderligere udhule provenuet. Men endnu større skade vil disse prisstigninger volde ved, at levefoden i Danmark generelt nedsættes, samtidig med at de inflatoriske tendenser forstærkes betydeligt og industriens konkurrenceevne daler.

Den eneste befolkningsgruppe, der kan forvente en betydelig gevinst af loven, er engros- og detailhandlende i fødevarerbranchen, der sikkert vil fastholde avanceprocenterne.“

Også *Mose Hansen* (Uafh.) gik imod, hvilket han bl. a. begrundede på følgende måde:

„Mit parti kan ikke stemme for lovforslaget og de foreliggende ændringsforslag — for det første fordi det er en til dels af fagforeninger og andre kredse uden for folketinget politisk bestemt særordning for landbruget, som nødvendigvis vil blive efterfulgt af nye særordninger og offentlige debatter om landbrugets forhold, efterhånden som pristalsskruen igen forrykker forholdet mellem landbrugets indtægtsmuligheder og omkostningsniveau — for det andet fordi beløbsrammen på 200 mill. kr. ikke løser landbrugets problemer, men kun er en narresut, der vil give anledning til forhånelse af landbruget som et tilbagegangserhverv, der skal have socialhjælp — og for det tredje fordi en gennemførelse af lovforslaget vil betyde nye prisstigninger og, som det har vist sig, ganske urimelige og uopfyldelige lønkrav med nye omkostningsstigninger til følge, hvorved landbruget som allerede nævnt kommer fra asken i ilden og landets hele økonomiske situation vil blive yderligere forværret.“

Mose Hansen sluttede i øvrigt sit indlæg med at fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag om pris-, løn- og avancestop med øjeblikkelig virkning, gældende i 2 år eller indtil 6 måneder efter Danmarks eventuelle indtræden i det europæiske fællesmarked, samt forslag om ophævelse af landbrugets faste skatter fra kommende finansårs begyndelse, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

(Dette forslag forkastedes ved afslutningen af forhandlingerne med 161 stemmer mod 6 [Uafh.]).